

NEWS

Supermarket, který pěstuje nahoře

O budovách, které pěstují, co prodávají, a o obrazovkách, které ten koloběh vyprávějí.

18. září 2026, Tobias Engl

Hlávkový salát v regálu má za sebou krátkou cestu. Tři patra nákladním výtahem, sklizený téhož rána na střeše domu, ve kterém se teď prodává. Žádný kamion, žádná velkoobchodní tržnice, žádná noc v chladírně. Co tu leží, bylo sklizeno dnes, pár metrů nad hlavami zákazníků.

Myšlenka je stará a právě teď se stává praktickou. Supermarket spotřebovává plochu, energii, teplo a na jeho střeše většinou neleží nic než štěrky. Postaví-li se tam skleník, obrátí se počty. Odpadní teplo z chladicích pultů vytápí záhony. Dešťová voda ze střechy je zalévá. Co roste nahoře, leží denně čerstvé dole v regálu, bez jediného kilometru přepravy.

Nezůstává jen u střechy. Ve sklepech pracují houby na kávové sedlině z kavárny u vchodu. Zbytky, které dřív končily v popelnici, se mění v zeminu, v krmivo, v nový růst. Taková budova látky nevyhazuje, ale předává je dál, od sklepa až po střechu.

V tuto chvíli přichází na řadu obrazovka, a to jako pravý opak dekorace. Koloběh, který nikdo nevidí, zůstává tvrzením. ScreenWay ho zviditelňuje. Nad regálem se zeleninou ukazuje plocha, co bylo dnes nahoře sklizeno, kolik toho ještě zbývá, co se ve skleníku právě pěstuje, a jaké je tam klima. Data pocházejí přímo z domu – ze senzorů ve střešním záhonu, z pokladny, ze záznamu o sklizni. ScreenWay záhony nestaví. Propojuje to, co stejně měří, a překládá to do něčeho, co člověk cestou kolem vidí a chápe.

Zatím je to výjimka, pár pilotních střeš v pár městech. Ale směr je daný. Čerstvost se znovu stává něčím místním, původ něčím, čemu člověk nemusí věřit, protože to může vidět, metr vedle salátu. Supermarket, který pěstuje nahoře, nakonec prodává víc než potraviny. Prodává krátkou cestu mezi záhonem a košíkem a ukazuje ji, patro po patře.